

Ocenění udělované památníkem Yaš Vashem uchovávaná oběti holokaustu ve všech zemích kam vkročila noha německého vojáka, uděluje po celém světě medaili "Spravedliví mezi všemi národy". Josef Holátko z Frankova na Volyni je mezi nimi plným právem, spolu se svou rodinou manželkou Annou a svými rodiči zachránil tím, že schovával celou válku židovskou rodinu o pěti členech. Zachráněná rodina se ocitla po válce v Izraeli a odtud nejmladší syn rychle po roce 1989 přijel do Československa, aby osobně poděkoval za záchranu celé rodiny. Izraelský velvyslanec to učinil při předání nejslavnějšího vyznamenání.

Myslím, že představitelům města Šumperka, kde pan Holátko na ulici Kosmonautů bydlel, to nebude nic říkat i kdyby o tomto něco věděli. Jen tak mimochodem, stále se hovoří o tom jaké jsou dnes výborné možnosti invalidů a že prý není nutné, aby žili v bídě. Podivnosti s úředníky městského sociálního odboru při žádosti o podporu paní učitelkou Vergovou pro svého syna, kdy se setkala jen s erogancí jakési slečny úřednice. A ke všemu i když si oba rodiče platili celý život nemocenskou, nyní když jejich syn potřebuje složitou operaci, musí mu ji udělat již podruhé obětavě vídeňská nemocnice na přímluvu otců dominikánů, samozřejmě i zdarma. Julek má k tomu všemu i cukrovku a lék, který potřebuje je mu odmítán. Ave! V.H.

U v n i t ě ř ě í s l a :

1. Seznam občanů České a Slovenské republiky, kteří dostali ocenění "Spravedliví mezi národy". Věstník.
2. Zdeněk U r b á n e k - Jeden ze spravedlivých.
3. LDS k zastavení soudního řízení proti ODA a V.Hredské.
4. V Praze jednalo předsednictvo LDS a jeho usnesení.
5. LDS ke zvolení prezidenta České republiky V.Havla.

Předpokl.cena: 1,- Kč MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 10 č. 1

Vydává: Vladimír Hajný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: Julius A.Varga

Uzávěrka: 22.8.93

Můj život byl naplněn prací až po okraj
Teď intru jeho dovnitř
Opouštím Vás i milý krmí
vzpomínka na muže již je zachována

S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným,
příteům a známým, že nás navždy opustil náš
drahý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček,
pan

Josef Holátko

Šumperk, Kosmonautů 1

Zemřel po delší nemoci ve středu dne 26.5.1993
ve věku nedožitých 87 let.

S našim drahým se rozloučíme

V ÚTERÝ DNE 1. ČERVNA 1993 V 15.00 HODIN
v obřadní síni šumperského krematoria.

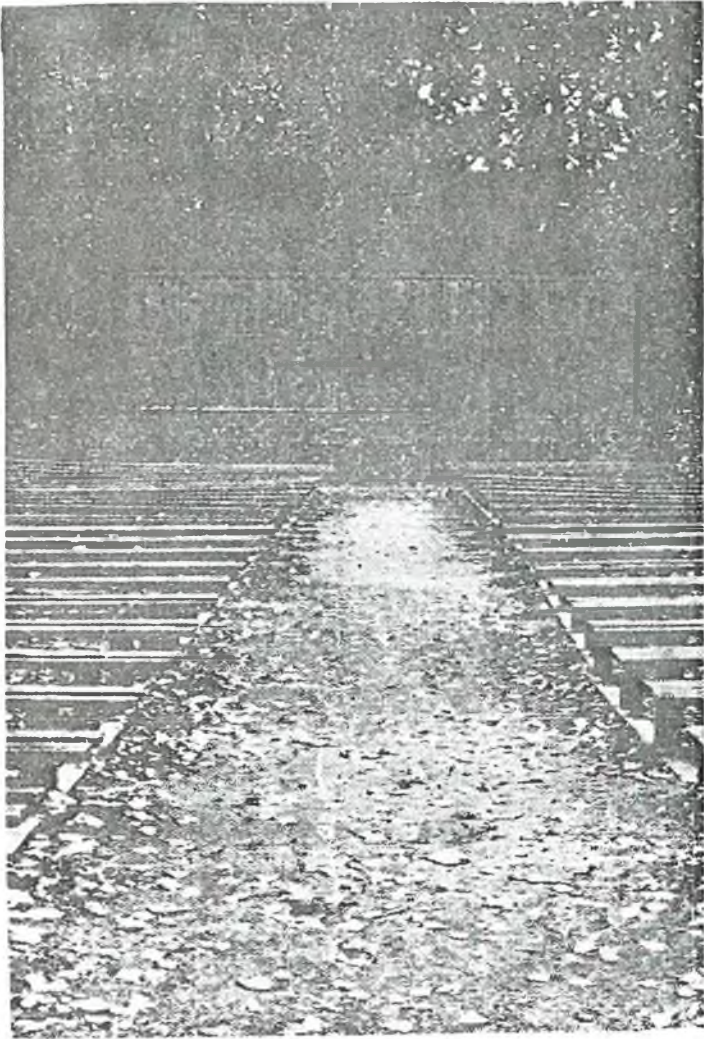
Jménem příbuzných:

manželka
dcery a rodinami

Autobus bude přistaven ve 14.15 hod. v Temenici
na konečné a na ostatních zastávkách ČSAD a
u Kancelářských strojů v Šumperku.

Vydavatel: Pán Jozef Holátko STANULŠ, Šumperk

MILUJE VÁS BŮH?

Ilustrační foto ZDENĚK ZUB

Pražský liberální klub při Nadaci Demokratické iniciativy pro kulturu a politiku
Vás srdečně zve na přednášku

Jaroslava Bašty

Bezpečnostní koncepce ČSFR a ČR v letech 1989 – 1993

spojenou s tradiční tematickou diskusí.

Přednáška se uskuteční v sobotu 18. září 1993
od 13.00 hod. v salóncu č. 5 Národního domu
(býv. ÚKDŽ), nám. Míru 2, Praha 2 - Vinohrady.

Účast v diskusi přislíbili zástupci Liberální strany
národní a sociální a Liberálně demokratické strany.

Velmi se těšíme na setkání s Vámi.

Hana Mahlerová
za Pražský liberální klub při NDI

Můj život byl naplněn prací až po okraj
Třel nitra jeho clovřesena
Opouštím Vás i milý kral
Vzpomenit na tme at je zachovana.

A před svátkem Velkéj noci
vediac Ježíš, že přišla jeho hodina.

Josef Holátko

Šumperk, Kosmonautů 1

Zemřel po delší nemoci ve středu dne 26.5.1993
ve věku nedožitých 87 let

S našim drahým se rozloučíme

V ÚTERÝ DNE 1. ČERVNA 1993 V 16.00 HODIN

v obřadní síni šumperského krematoria.

Jménem příbuzných:

manželka

dcery s rodinami

Autobus bude přistaven ve 14.15 hod. v Temenici
na konečné a na ostatních zastávkách ČSAD a
u Kancelářských strojů v Šumperku.

Kolikánom 2,9
Lebo v dom pretyva všetka
přinosť božstva telesne.

Vyhovuje Pohřbení duše STANKUS, Šumperk

Jeden ze spravedlivých

Prozaik, esejista, teatrolog a překladatel Zdeněk Urbánek (nar. 1917), generační druh a přítel Jiřího Ortena, Hanuše Bonna, Františka Schulmana (Jiřího Daniela), Kamila Bednáře, Ivana Blatného, Jiřího Koláře, debutoval roku 1936 ve Studentském časopise. Je autorem próz Jitřenka smutku (1939), Úžeh tmou (1940), Příběh mladého Dominika (1941), Život a svědomí (1945), Cestou za Quijotem (1949). V exilovém nakl. Arkýř vydal medailóny svých přátel Obrazy a portréty a v nakl. Atlantis knihu Ztracená země. Překládal Shakespeara, J. Joyce, W. Whitmana (s J. Kolářem), O'Neilla, T.S. Eliota, W. Faulknera aj.

Zdeněk Urbánek byl vždy odpůrcem totalitářských režimů: komunistického (pařil mj. k prvním signatářům Charty 77) i nacistického: v červnu letošního roku dostal vyznamenání Spravedlivý mezi národy, jež jeruzalémský památník Jad vašem uděluje těm, kteří za 2. světové války zachránili životy svých židovských bližních.

Pane Urbánku, vy jste od ledna 1945 až do konce války ukrýval paní Anitu Hirschalovou. Řekl byste několik slov o okolnostech jejího útěku?

Anita byla jedna ze skupiny osmi děvčat, kterým se v lednu podařilo utéct z menšího tábora u Gross Rosen v oblasti Auschwitzu. Těch sedm děvčat mělo obrovské štěstí v nešťastí - shodou okolností byly v táboře společně s Lízou Kleinovou, sestrou skladatele Gideona Kleina. S tou jsem se znal už delší dobu - tak od konce 30. let přes Jiřího Ortena, se kterým se po jeho rozchodu s Věrou Fingerovou velmi spřátelila. Líza byla aktivní, energická, schopná, vtipná a inteligentní. Pamatuji si, jak nosila židovskou hvězdu - ohromně elegantně. Na ní držela kabelku a v kabelce ilegální tiskoviny. Tak tedy: dívky využily zmatku, který nastal u Gross Rosen v době, kdy se blížila sovětská armáda. Ačkoli byla ještě asi 100 kilometrů na východ, doléhala tam střelba a Němci přechali pryč do vnitřního Německa. Aby vězeňkyně neutekly, měly skoro dohola ostříhané hlavy a to mohlo zmařit jejich plán. Líze se však podařilo sehnat šátky na hlavu a útek byl usnadněn i tím, že všichni dozorcí do 60 let byli na frontě; v táboře hlídali starší

strážci, kteří byli méně brutální a dali se snáze ubelstít. Líza také zjistila, odkud a jak ještě jezdí vlaky. Jednoho dne, pozdě odpoledne byly dívky na poli. Náhle začalo sněžit, a tím se ještě zhoršila viditelnost. Hlídači dokonce dovolili, aby se vězeňkyně schovaly ve stodole. Osm dívek uteklo zadem. Šátky měly s sebou, pevně si je utáhly kolem hlavy a vrazily do nejbližší vesnice. Musely se postavit do fronty na propustky, které dostávali Němci, kteří odjížděli z oblasti Generálního gouvernementu.

Zdeněk Urbánek na fotografii. V Stoilova z r.1988 (výřez).

Po frontě na propustky je čekala fronta na razítka. Musel to být strašný nervák, ale Němci se naštěstí starali jen o sebe. Úředník, který dával razítka, snad ani nezvedl hlavu. Pak šly v menších skupinkách na nádraží. Během noci byly v Praze. Z nádraží Praha-Střed je Líza zavedla ke Kamilu Bednářovi, ten šel za mnou, abychom našli pro všechny bezpečný úkryt. Líza věděla, že se na nás může obrátit. Prostě jsme byli přátelé.

Bydlet jste sám?

Brzy jsem se oženil a měli jsme malé děti. Bydli jsme na Vinohradech blízko Olšanských hřbitovů. Byl jsem vlastně první z kamarádů, kdo měl samostatný byt, ostatní žili u

rodičů a někdy se obávali, že rodiče, většinou starší lidé, budou mít asi strach. A v každém činžáku tehdy bydlela alepoň jedna německá rodina. U nás bydlely tři. Když se moje žena dozvěděla, že k nám přijde Anita, nezaváhala a jen vykřikla: "Co jí mám uvařit?"

Měly německé rodiny podezření?

Musím říct, že i v dobách, kdy to vypadalo, že jsou Němci na koni, se Němky u nás v domě (jejich manželé byli na frontě) chovaly velmi skromně. Myslím, že nic netušily. Ale domovní prohlídku jsme mohli mít kdykoli. Byla to taková ruleta.

Ale všechno probíhalo bez problémů.

Do největšího nebezpečí se Anita dostala, až když byla u nás. Někoho napadlo, že by bylo dobře, aby vystřídala bydliště. Ve Veleslavíně na druhém konci Prahy bydlel sochař, který byl spolehlivý. Jmenoval se Zet. Já jsem říkal - nedělejte to, na ulici bude v mnohem větším nebezpečí než tady. Protiargument byl, že pro Anitu bude psychicky lepší, když na čas změní prostředí. Nedali jinak, a tak jsme jí nakreslili plán, jak má jet. Celou cestu jednou tramvají - jedennáctkou. První potíž nastala hned na stanici. Anita totiž předtím Prahou pouze projížděla z Kolína do Terezína a nevěděla, jak vypadají tramvajové smyčky. Přišla na konečnou a začala bušit na řidiče, aby jí otevřel. Se Zetem bylo dojednáno, že až Anita přijde, zavolá a nenápadně nám naznačí, že je všechno v pořádku. Jenže telefon žádný. Hodiny míjely a nic. Tehdy byly v módě dost krátké sukně. Anita byla pohledná osmnáctiletá slečna. V tramvaji naproti ní seděl muž v uniformě a pořád se na ni díval. Zakoukal se do ní tak, že s ní jel až do Veleslavína. Upozorňovali jsme ji, že kdyby ji někdo sledoval, ať k Zetovi nechodí. Chudák tedy dvě hodiny chodila po Veleslavíně, div nezabloudila, a pořád ho nemohla setřást. Nakonec ztratil výdrž. Podle popisu uniformy jsme

pak uhádli, že Anitu takhle vyděsil obyčejný pošťák. Víckrát už jsme ji nikam nepouštěli.

Vy jste pomohl více lidem.

Ano. První se trochu přehnaně polekal pozdější filmový režisér Makovec, který hned po okupaci u nás zazvonil, že po něm jdou. Jednou to byla celá rodina - muž, žena a dítě. Žili spolu, ale nevzali se. On byl tedy v ohrožení, protože jinak nechávali nacisté židovské manžele árijek většinou téměř do konce války na pokoji, a ona ho nechtěla opustit. Nakonec se skrývali na venkově. Příbuzní té paní měli statek v jižních Čechách. Uvnitř stodoly vystavěli vedle zdi ještě jednu a on tam v té mezeře 1,5 metru široké bydlel. Dcerka mu začala říkat Nůše, protože viděla maminku, jak mu tam nosí po žebříku jídlo a potřebné věci v nůši.

Měl jste kontakt s lidmi, kteří se u vás skrývali?

Moc ne. O jednom člověku bohužel vím, že nevydržel a sám šel do Terezína. Myslel si, že se tím zachrání. Zastřelili ho.

Přátelil jste se mimo jiné s Jiřím Ortenem a Františkem Schulmanem. Ti nepomýšleli na útek nebo na úkryt?

Odcházel a ukrývali se lidé spíše jiného založení. U Ortena hrál velkou úlohu jeho vztah k mamince a také vztah k jeho rodákům, k českému prostředí. Pokládal za největší urážku, že má být vyhnán od lidí, s kterými se cítil zajedno. Nikde to ovšem takhle výslovně nenapsal.

My jsme jako všichni dlouho nevěřili, že by mohlo dojít k největším hrůzám, mysleli jsme, doufali jsme, že opravdu jde o "ochranné tábory" atd. Pomalu se ale ukazovalo něco jiného. Do té doby byla přátelství samozřejmostí, nepocítovali nijakou odlišnost, o Ortenovo židovství jsme nezavadili ani tak málo jako s jinými, kteří třeba žertovali, že nemohou v sobotu to a to, nebo nejedí vepřové. Pak jsme jednou s Ortenem seděli, popíjeli, pouštěli si hudbu, občas prohodili pár slov. A on najednou říká: "Nejsme na sebe nějaký moc hodný?" Snad jsem se k němu choval tak jako ke kamarádovi, o kterém jsem věděl, že to teď bude mít horší. A on to vycítil. (am)

Občané České a Slovenské republiky, kteří dostali ocenění "Spravedliví mezi národy" (od listopadu 1989)

Manželé ANNA a JAN VISKŮPOVI z Ostravy-Poruby in memoriam; paní ANNA WEINEROVÁ z Chomutova in memoriam; paní JOZEFA SCHOVÁNKOVÁ z Litvínova in memoriam; paní JOLANA JIROUTOVÁ z Pardubic; paní ANNA HÁJKOVÁ z Prahy; manželé ANNA a JOSEF HOLÁTKOVI ze Šumperka; rodiče pana HOLÁTKA in memoriam; manželé MARIE a FRANTIŠEK BABOROVÍ z Dolní Bělé in memoriam; paní MARIE KOUBOVÁ z Plzně a její rodiče; FRANTIŠEK a ANNA OPATOVI in memoriam; pan ZDENĚK URBÁNEK z Prahy; paní BARBORA PYTLÍKOVÁ z Plzně; paní ANNA BANDŽÁKOVÁ-KUCHAROVÁ z Bratislavy a její rodičia in memoriam; manžel paní ANNY UHEROVÉ z Bratislavy; paní JUSTÍNA ŠMÍDOVÁ ze Senice, její manžel a dcéra in memoriam; pán PAVEL MATEJŠK z Novej Bošácej, jeho brat, sestra a rodičia in memoriam; manžel paní OLGY CSIKYOVEJ z Bratislavy; paní KATARÍNA HRUBEŠOVÁ z Myjavy; manželé ONDREJ a MARIE MIKULÁŠOVCI z Lubietovej in memoriam; rodičia pánov ŠTEFANA a JÁNA PAVLÍKA z Bratislavy a Brezovej pod Bradlom in memoriam; pán a paní BEMOVI z Bratislavy in memoriam; MARTIN, HELENA a ALOIS ROVENSKÍ z Galanty; pán IVAN MOTAJ z Nitry; paní ANNA CIVÁŇOVÁ z Nitry, její dcéra MÁRIE PAUEROVÁ a syn LUDEVÍT CIVÁŇ; pán JOZEF PETROVIČ z Piešťan a jeho sestra PAULA in memoriam; paní LUBICA ČERNÁKOVÁ-NOSKOVÁ z Bratislavy a její rodičia in memoriam; pán JAN WALLAK z Bratislavy in memoriam; paní ŽOFIA LEBDOVIČOVÁ z Mlynčkov (okres Poprad), její manžel JÁN, dcéry EMÍLIA TURCEROVÁ, ANNA KENDROVÁ, MARGITA LEBDOVIČOVÁ; paní MÁRIA RAFAJOVÁ ze Starej Turej in memoriam; paní ANNA DAUBNEROVÁ z Banskej Bystrice; manželé ANKA a VLADIMÍR ANTOLOVCI z Liptovského Mikuláša in memoriam; pán ŠTEFAN FRANK z Košíc; paní

MÁRIA MINAROVÁ z Nitry in memoriam; manželé ŠTEFANIA a JOZEF ZAPLETALOVCI z Nitry; paní MÁRIA ČEMERČKOVÁ z Nitry; paní VALÉRIA NIŽŇANSKÁ-ZAHNOVÁ z Trnavy; paní MARISKA SNOPEKOVÁ z Trnavy; paní EMÍLIA PASEKOVÁ z Trnavy, její manžel JÁN in memoriam; manželé ŠKULTĚTYOVCI z Bánovce nad Bebravou; pán KAROL RUDOLF ŠIMONČIČ z Nového Mesta nad Váhom in memoriam; pán VLADIMÍR KUNA z Liptovského Mikuláša; manželé ROZÁLIE a MARTIN HLADÍKOVCI ze Závoda in memoriam; paní MARGITA WILHEIMOVÁ z Komárna; paní OLGA ŠEBOVÁ z Bratislavy; manželé JAN a ALŽBETA NÁNDORYOVCI in memoriam a manželé KAROL a NORA PALASTHYOVCI in memoriam všetkí z Bratislavy; pán JOZEF HERIBAN a paní KATARÍNA FERANCOVÁ, obaja z Hlohovce; manželé VILMA a MICHAEL KNOSKOVCI z Handlovej in memoriam; pán RUDOLF KOLIK z Borského Mikuláša a jeho rodičia ANNA a JOZEF KOLIKOVCI in memoriam; pán VINCENT FARGAŠCENEK z Nálepky-Čierná hory in memoriam; pán ONDREJ VIGAS z Bánskej Bystrice a jeho rodičia, manželé VIGASOVCI in memoriam; paní ANNA ŠENKEROVÁ z Likavky a její manžel RUDOLF ŠENKER in memoriam; paní MÁRIA GÁBOROVÁ ze Žiliny a její manžel JOZEF GÁBOR in memoriam; paní ELENA FAKLOVÁ-MARADSKOVÁ z Dobrej Nivy (okres Zvolen), její brat MARTIN MARADÍK a rodičia, manželé MARADÍKOVCI in memoriam; manželé JÚLIA a JÁN TRNOVSKÍ z Liptovského Mikuláše in memoriam; pán ŠTEFAN KOCÚN ze Starej Lubovne; manželé MÁRIA a ONDREJ SLEZÁKOVCI z Čavoja (okres Prievidza); pán GUSTAV HERMAN z Bratislavy; pan PETER ZÁRUBA z Bratislavy; paní ALŽBETA FILUSOVÁ z Vrbovce; paní IRENA SOBOTOVÁ z Brezna; paní VIERA MECKOVÁ-STARKEOVÁ ze Žiliny.

V Praze jednalo předsednictvo LDS

V sobotu 16. ledna se v pražském Obecním domě konalo rozšířené zasedání předsednictva LDS, zaměřené tematicky ke vzniku samostatného českého státu a jeho současné vnitropolitické situaci. Hlavním úkolem zasedání předsednictva bylo projednat a schválit nový politický program strany „Cesta ke svobodnému státu“. Jeho realizace a prezentace na veřejnosti budou hlavním úkolem všech členů a organizací strany před květnovou celostátní konferencí. (Úryvek z nového programu LDS přinášíme na straně 4.) Předsednictvo kladně zhodnotilo práci strany od posledního zasedání v září loňského roku v Mariánských Lázních: v tomto období se navzdory přetrvávajícím materiálním a finančním těžkostem podařilo aktivizovat činnost v ústředí, obnovit pravidelnou práci s tiskem, informovat jeho prostřednictvím veřejnost o politických aktivitách LDS a o průběhu soudního sporu s ODA, navázat spolupráci s některými politickými stranami středu a obnovit pravidelné informování členů prostřednictvím Zpravodaje. Kladně byla též hodnocena spolupráce LDS s Nadací Demokratické iniciativy a jejím Pražským liberálním klubem, jehož diskusní pořady vešly do povědomí veřejnosti a postupně získávají stále širší okruh liberálně smýšlících občanů z řad nečlenů LDS. Předsednictvo se zabývalo rovněž řadou problémů, s kterými se LDS dosud nepodařilo zcela vyrovnat. Patří mezi ně především nedostatek materiálních prostředků, malá aktivita některých organizací a skutečnost, že se dosud nepodařilo obnovit stav členské základny na Moravě a ve Slezsku. Výkonný výbor LDS doporučil předsednictvu některá organizační opatření, která by uzpůsobila provoz strany jejím současným možnostem a umožnila soustředit síly právě na odstraňování těchto nedostatků. V souvislosti s tím se diskutovalo i otázka, zda LDS bude schopna se celostátně účastnit již komunálních voleb 1994, či zda bude raději koncentrovat své úsilí k přípravě na příští volby parlamentní. Definitivní rozhodnutí by měla přinést květnová konference strany, která bude mít za úkol stanovit dlouhodobější cíle práce LDS. Na závěr zasedání předsednictvo přijalo obsáhlé usnesení, jehož podstatnou část otiskujeme na této straně. O obsahu usnesení přinesly zprávu všechny ústřední deníky.

Po dopoledním jednání předsednictva LDS se v Obecním domě uskutečnil diskusní seminář Pražského liberálního klubu při Nadaci DI věnovaný vzniku samostatného českého státu. Byl co do účasti dosud největším a nejrepresentativněji navštíveným veřejným podnikem Pražského liberálního klubu. Rozhlasová stanice Radiožurnál mu v pondělí 18. ledna věnovala půlhodinovou relaci.

Z usnesení předsednictva LDS

Předsednictvo LDS schvaluje prohlášení výkonného výboru LDS ke vzniku českého státu ze 4. ledna 1993. Vyzývá všechny členy LDS, aby zvýšenou měrou a s kritickou soudností přispívali k jeho budování.

Do roku 1993 jim všem přeje pevné zdraví, hodně štěstí a sil.

Předsednictvo LDS je toho názoru, že politika lpění na administrativním regionalismu kombinovaném s dalekosáhlým centralismem a přetrváváním některých monopolů ohrožuje svobody a práva občanů i stabilitu státu v budoucnosti. Doporučuje organizacím a orgánům LDS, aby tuto politiku podrobovaly konstruktivní kritice a prosazovaly i nadále více jak dvoučlenné spolkové

uspořádání České republiky, jež náležitě přihlédne k samosprávným tradicím historických zemí Čech, Moravy a Slezska i k specifickému postavení hlavního města Prahy.

Za jednu z podstatných příčin zřetelného poklesu důvěry občanů k politické reprezentaci považuje předsednictvo LDS rostoucí oportunistus v českém politickém životě a spojení některých politiků s hospodářskými skandály. Je si vědomo i hlubších morálních a právních souvislostí. Doporučuje proto organizacím i orgánům LDS, aby vystupovaly jak proti oportunistu v politice, tak proti bujení skryté hospodářské podnikavosti politiků. Výkonnému výboru LDS ukládá, aby urychleně vyzval vládu a Poslaneckou sněmovnu ČR k bezodkladnému předložení, projednání a schválení návrhu novely Zákona o sdružování občanů v politických stranách a bnutích,

kteřá by zakázala stranám podnikat a zabezpečila financování jejich činnosti z rozpočtu republiky, a návrhu zákona o konfliktu zájmů, který by zamezil využívání politického postavení k získání hospodářských výhod. (...)

Předsednictvo LDS je i nadále přesvědčeno o potřebnosti účinného liberálního středu v české a moravské politice. Vyzývá proto organizace a orgány LDS, aby zesílily svou činnost k vytváření a prohlubování svobodomyšlného vědomí české a moravské společnosti, z něhož může čerpat posilu liberální politika LDS. Je přesvědčeno, že předlistopadová i polistopadová činnost členstva LDS vytvořila velmi dobré ideové a programové předpoklady činnosti LDS a získala i značný kredit principiálním prosazováním liberálních hodnot. Co LDS chybí, jsou dostatečné organizační předpoklady, hmotné prostředky (část nám jich je zcizována samozvaným likvidátorem) a široká členská základna. Předsednictvo LDS vyzývá organizace a orgány LDS, aby zlepšovaly svou organizační práci, bránily zbylý majetek LDS před zcizováním, vyhledávaly hmotnou pomoc a zejména, vybaveny novým programem LDS, získávaly občany pro členství v LDS a účast na prokládání cesty ke svobodnému státu.

Předsednictvo LDS schvaluje program Cesta ke svobodnému státu jako politický program LDS do příští konference strany.

Bere na vědomí informace o činnosti Nadace DI pro kulturu a politiku a Pražského liberálního klubu při této nadaci.

Bere na vědomí rezignaci pana Vladislava Vaňáka, který z výkonného výboru odstoupil z důvodu pracovního

zaneprázdnění. Vyslovuje mu dík za jeho kvalitní práci v LDS i v ČNR v letech 1990 - 1992. Předsednictvo LDS schvaluje kooptaci pana Zdeňka Wernera do výkonného výboru LDS.

Předsednictvo LDS schvaluje prohlášení výkonného výboru K problematice sociálních práv ze 4. ledna 1993 a doporučuje členům LDS, aby jeho obsah vysvětlili a prosazovali u svých politických partnerů. Vzhledem k některým oportunistickým přístupům vládní koalice k ekonomickým otázkám (např. zavádění povinných mimodaňových odvodů, regulace výše nájemného apod.) vyzýváme členy LDS k aktivitě při hledání odborníků, kteří by vytvořili tým k tvorbě fundovaného ekonomického programu LDS.

Předsednictvo LDS žádá členy LDS, aby zvýšili aktivitu při obstarávání finančních příspěvků na realizaci projektů Nadace DI pro kulturu a politiku. Nadační výbor poskytne sekretariátu kopie projektů a výtah z pravidel o podpoře nadací fyzickými a právníckými osobami.

(...) Předsednictvo LDS souhlasí s návrhem smlouvy mezi politickým hnutím Coexistencia a LDS z 15. ledna 1993. Ukládá předsedovi LDS Emanuelu Mandlerovi, aby smlouvu podepsal a předložil příští konferenci LDS.

Předsednictvo LDS schvaluje návrh dopisu předsednictva LDS vedení F.D.P. s nabídkou jednání o vzájemných vztazích.

Předsednictvo LDS schvaluje návrh dopisu ministru obrany ČR Antonínu Baudyšovi ve věci tragického úmrtí vojína L. Březovského.

V Praze dne 16. ledna 1993

LDS ke zvolení prezidenta České republiky

LDS v uplynulých měsících několikrát vyjádřila a zdůvodnila své znepokojení nad úmyslem vládní koalice kandidovat a prosazovat pana Václava Havla na funkci prezidenta České republiky. Nebyla sama.

Vládní koalice tyto hlasy oslyšela, nevyužila skutečnosti, že v jejích řadách vyrostli vhodní kandidáti, a pana Havla prosadila. Vzala tím na sebe velkou odpovědnost a LDS nezbyvá, než vyslovit nad tím politování.

V Praze dne 27. ledna 1993

LDS k zastavení soudního řízení proti ODA a V. Hradské

Dne 26. ledna 1993 zastavil Obvodní soud pro Prahu 1 řízení v cause LDS proti V. Hradské a ODA. Jde o dnes již známý politický obchod bývalé předsedkyně LDS Viktorie Hradské, která před loňskými parlamentními volbami prohlásila LDS za zrušenou a vydala majetek strany do rukou ODA. To vše se pochopitelně stalo protiprávně.

Obvodní soud ukončil řízení chvatně. Ještě předtím však stačil sdělit, že z něho vylučuje ODA.

Podle usnesení soudu nelze v řízení pokračovat, proto-

že prý LDS dostatečně neprokázala svou subjektivitu.

Toto usnesení bylo vyřčeno v okamžiku, kdy soud má v ruce důkazy o nelegálnosti politického obchodu paní Dr. Hradské a ODA.

Ale stalo se tak dříve, než byl vyslechnut kdokoli z obžalovaných (k oběma stáním poslali pouze své právní zástupce). Stalo se tak v řízení, které začalo prakticky v prosinci minulého roku - 3/4 roku po podání žaloby - a v letošním lednu skončilo. Přitom se jako první soudní řízení u nás mělo zabývat ochranou práva občanů na sdružování v politických stranách.

Obvodní soud pro Prahu 1 si zřejmě toto ústavní právo nadměrně neoblíbil.

LDS se přirozeně odvolá. Ve svém zájmu, ale i v zájmu občanské společnosti hodlá dovést zápas o svá práva do konce.

V současné době se rozmáhá korupce, nezákonnost a podvádění. Za tohoto stavu věcí je dodržování zákonných pravidel hry v politické oblasti naprosto nezbytné. Jejich prosazování se staví do cesty vlivné síly, kapitulovat před nimi však nepovažujeme za možné.

Liberálně demokratická strana věří, že občané i sdělovací prostředky její zápas podpoří.

V Praze dne 27. ledna 1993

Výkonný výbor LDS